

ע"פ 5399/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון
ע"פ 5399/23

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
חיפה בת"פ 014991-07-22 שניתן ביום
07.06.2023 על ידי כבוד השופטת א' וינשטיין

תאריך הישיבה: א' באב התשפ"ג (20.7.2023)

בשם המבקש: עו"ד מירב חורי
בשם המשיבה: עו"ד ענבל חן

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופטת א' וינשטיין) בת"פ 14991-07-22 מיום 07.06.2023. זאת, עד להכרעה בערעור המבקש על גזר דינו.

1. המבקש הורשע בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון שאינו כולל הסכמה לעניין העונש, בעבירה של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק; וכן בעבירה של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק.

לפי כתב האישום, ביום 15.06.2022, ביצע המבקש מעשים מגונים בשתי הזדמנויות שונות, בשתי מתלוננות שונות, בסמיכות זמנים. זאת, עת ישב המבקש ברכבו, כאשר איבר מינו חשוף, ביקש משתי המתלוננות סיוע בהכוונה בדרכו. אחת מן המתלוננות הינה א', קטינה ילידת 2009, אשר המבקש נגע באזור בית החזה שלה מעל בגדיה, ואף ניסה לגעת באיבר מינה.

עמוד 1

2. ביום 20.11.2022 הודה המבקש בעובדות כתב האישום המתוקן בהתאם להסדר טיעון; וביום 11.01.2023 הורשע המבקש בעבירות שפורטו לעיל.

3. ביום 06.03.2023 הוגשה חוות דעת בעניינו של המבקש מהמרכז להערכת מסוכנות, אשר העריך את מסוכנותו כ"בינונית", והמליץ לשלבו בטיפול ייעודי מתאים.

4. מתסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 09.03.2023, עלה כי למבקש סיכוי לשיקום לאחר טיפול ייעודי, וכי מחויבותו להליך שכזה היא גבוהה. על כן, שירות המבחן בא בהמלצה לבטל את מעצרו של המבקש באיזוק אלקטרוני, בו היה נתון באותה העת, לצד דחיית הדיון בעניינו בארבעה חודשים לצורך ניסיון טיפולי במרכז "מעגלים".

בהחלטתו מיום 15.03.2023, קבע בית משפט קמא כי אין מקום לדחיית הדיון, שעה ש"התמונה אשר נמצאת בפני בית המשפט הינה רחבה ומפורטת" ובשים לב למסוכנותו של המבקש ולתסקיר נפגעת העבירה.

5. ביום 07.06.2023 נגזר דינו של המבקש. בגזר דינו, עמד בית המשפט המחוזי על נסיבות וחומרת המעשים בהם הורשע, ועל הצורך בהשתתפות עונשים משמעותיים על עבריינים המבצעים עבירות מין בכלל, ונגד קטינים בפרט. נקבע כי יש להתייחס לאירועי כתב האישום כאירוע אחד לצורך גזירת הדין, ולאחר בחינת נסיבות המעשים ומדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים - נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-28 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

בגזירת עונשו של המבקש בגדרי מתחם העונש, בית המשפט שקל לקולא את עברו הפלילי הנקי; נסיבות חייו המורכבות; וכן - את פרק הזמן הלא-מבוטל ששהה המבקש במעצר באיזוק אלקטרוני, אותו לא הפר. זאת ועוד, ניתן משקל לעדותן של אמו ואשתו של המבקש, וכן לחרטה שהפגין בפני בית המשפט. לבסוף, נקבע כי אין מקום לסטות ממתחם הענישה נוכח שיקולי שיקום, שכן המבקש מצוי היה אך בראשיתו של ההליך הטיפולי במרכז 'התחלה חדשה'. לבסוף, על המבקש נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל; מאסר על-תנאי; ופיצוי בסך של 7,500 ש"ח לטובת כל אחת מן המתלוננות.

6. ביום 16.07.2023, הגיש המבקש הודעת ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי, ועמה בקשה לעיכוב ביצוע עונשו - היא הבקשה שלפניי. לעמדת המבקש, שגה בית משפט קמא הן בקביעתו את מתחם הענישה החורג ממדיניות הענישה הנוהגת, הן בגזירת עונשו של המבקש שעה שאינו משקף די הצורך את נסיבותיו האישיות ושיקולי שיקום.

בבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר נטען כי יש מקום לעכב את ביצוע העונש שנגזר על המבקש, בשים לב לכך שסיכויי קבלת הערעור טובים; לעברו הפלילי הנקי; וכן הודגש שלאורך ניהול משפטו, המבקש לא הפר את תנאי שחרורו בפיקוח אלקטרוני. לבסוף, המבקש הדגיש את נסיבותיו האישיות, ואת החשש שמא תחילת ריצוי עונש המאסר תגדע באחת את התקדמותו החיובית בהליך השיקומי.

7. בדיון שנערך לפניי ביום 19.07.2023, שבה באת-כוח המבקש על עיקר הטענות שפורטו בבקשה, תוך מתן דגש על התקדמותו השיקומית של המבקש, ועל החשש שתחילת ריצוי מאסרו תפגע בכך. זאת ועוד, נטען כי המבקש ריצה כחודשיים במעצר בכותלי בית הסוהר, שם סבל מאלימות לאחר שזוהה כמי ששירת במשמר הגבול. מנגד, באת-כוח המדינה התנגדה לבקשה, בהדגישה את חומרת המעשים שביצע המבקש; את מסוכנותו כפי שנקבעה על-ידי המרכז להערכת מסוכנות; וכן, את האינטרס הציבורי שעונש שנגזר ירוצה בסמוך, ככל האפשר, למועד גזר הדין.

דיון והכרעה

8. הלכה היא, כי עיכוב ביצוע עונש מאסר הינו בגדר חריג לכלל בדבר ריצוי העונש בסמוך ככל הניתן למועד

מתן גזר הדין. לפיכך, בהכרעה בבקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר, על בית המשפט לתת דעתו לכלל הנסיבות והנתונים הרלוונטיים בעניינו של המבקש, וביניהם לחומרת העבירה שביצע ונסיבות ביצועה; סיכויי הערעור; עברו הפלילי; נסיבותיו האישיות; התנהלותו במהלך ההליכים שהתנהלו נגדו; ולשאלה האם הערעור תוקף את הכרעת הדין או את גזר הדין (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241, 277-282 (2000)).

9. לאחר בחינת שיקולים אלו, ולא מבלי התלבטות, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

10. השיקול שמטה את הכף לקבלת הבקשה - הוא ההליך הטיפולי שעבר המבקש, ושבעיצומו הוא עודנו מצוי, כאשר ההתרשמות היא שהמבקש מחויב להליך זה, וכי תחילת ריצוי עונש המאסר, כעת, עלולה לגדוע את הליך הטיפול באיבו. זאת ועוד, למבקש נותרו כ-12 חודשי מאסר בלבד לריצוי העונש שנגזר עליו, ועולה חשש כי אם לא יעוכב ביצוע עונשו, ערעורו עלול להתייתר. כמו כן, לא מצאתי כי המבקש הפר איזה מתנאי שחרורו לאורך ההליך שהתנהל בעניינו.

11. לצד זאת, מצאתי להדגיש כי אלמלא שיקולי השיקום, והעובדה כי המבקש יוותר באיזוק אלקטרוני, לא הייתי מהסס לדחות את הבקשה. זאת חרף השיקול בדבר משך המאסר הקצר, שבדרך הכלל מטה את הכף. שכן, המעשים בהם הורשע המבקש הם מעשים חמורים. מכך עולה, כי אף אין בקביעתי זו כדי לחוות עמדותי ביחס לערעור לגופו.

12. על כן, מהטעמים שפורטו לעיל, מצאתי לקבל את הבקשה, ולהורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש עד להכרעה בערעורו. כל התנאים והערבויות אשר נקבעו בבית משפט קמא, ובכלל זאת, מעצר המבקש באיזוק אלקטרוני, יעמדו בעינם עד להכרעה בערעור. היומן מתבקש לקבוע את הדיון בערעור בהקדם.

ניתנה היום, ב' באב התשפ"ג (20.7.2023).

ש ו פ ט